

Consternació al món de l'art català per la mort inesperada de l'artista als 57 anys, el més gran representant de l'art corporal a Catalunya i a l'Estat espanyol

Jordi Benito, resistent

Pilar Parcerisas
BARCELONA

Jordi Benito (1951-2008), un dels artistes més joves de la generació dels anys 70, ha estat el més gran representant de l'art corporal a Catalunya i a l'Estat espanyol. També es va expressar a través de la pintura, la instal·lació i el disseny. Físicament desgastat, de salut fràgil i vulnerable, la seva mort (l'artista va ser trobat a casa seva mort dimarts) era una crònica anunciada, malgrat el vigor i la força que va demostrar en la seva darrera exposició a la galeria Nou Montcada Art de Barcelona el juny passat. L'artista serà enterrat a Granollers, la seva ciutat natal, a les onze del matí al tanatori de la ciutat vallesana.

En les accions dels anys 70, Benito va dur el cos als límits de la resistència física. Va ser un mestre de l'art directe, espontani, nietzscheà. Hi havia una exigència de veritat que mai no enganyava ni defraudava, que es transmetia per l'experiència física. Mesurar les parts del seu cos, llançar-se contra una paret per crear una acció i una reacció, carretejar una pedra fent voltes a una sala fins a l'extenuació eren proves de resistència, que posaven el seu cos i l'art al límit. Va ser un dels membres més ac-

tius del Grup de Treball (1973-1975), el col·lectiu activista de l'art conceptual a Catalunya.

A final dels anys 70 abandonà l'estricta *body art* per les accions rituals, probablement per influx de l'accionista vienès Hermann Nitsch, amb qui va col·laborar al Festival de Performance de Lió el 1979. Va obrir una línia de treball que es va perllongar fins ben entrats els anys 80 i 90 d'instal·lacions/accions d'una gran complexitat i teatralitat en la posada en escena, a la recerca de l'obra d'art total, en què pintura, música, acció i sacrifici ritual cercaven un concepció unitària de l'obra d'art. Una de les seves accions més escandaloses va ser *Barcelo-*

Provocador com cap altre, Benito va fer transportar un cadàver al Pompidou per a una acció

Jordi Benito en una exposició seva a la galeria Carles Taché el 1994 ■ MIQUEL ANGLARILL

na *Toro Performance* a la Fundació Miró (1979), amb el sacrifici d'un brau. Artista provocador com cap altre i avançant-se a Damien Hirst, a mitjan anys 70 va fer transportar un cadàver al Centre Pompidou per a una acció. A les seves accions, hi va afegir la presència de la música, el piano, la campana, components objectuals i sons, i la col·laboració de músics com Carles Santos i Agustí Fernández. Les instal·lacions dels últims anys van ser a la Carles Taché.

Benito sintonitzava amb els moments primitius de l'art. Era instintiu, espontani, intuïtiu i el seu art era de caire antropològic. Fregava l'expressionisme, l'art romànic i l'*arte povera*. En la seva darrera exposició, va intentar conciliar art i ciència, matemàtica i univers, els escàners del seu crani eren premonitoris. Va mantenir fins al final la seva dignitat d'artista com un acte heroic, com el torero disposat a sortir a plaça i matar el toro. La mort no ha premiat la seva resistència heroica. El Museu de Granollers i la col·lecció de Rafael Tous han recollit part del seu testimoni artístic. El Macba a penes té cap obra significativa de Jordi Benito ni li ha dispensat mai cap atenció. Fins quan? ■

Peret rep la Medalla al Mèrit Artístic

L'Ajuntament de la capital diu que ha creat "la banda sonora de Barcelona"

Redacció
BARCELONA

L'alcalde de Barcelona, Jordi Hereu, va lliurar ahir la Medalla d'Or al Mèrit Artístic al músic Pere Pubill Calaf (Mataró, 1935), més conegut amb el nom de *Peret*. L'acte es va celebrar al Saló de Cent de l'Ajuntament i el periodista Àngel Casas va ser l'encarregat de glossar la fi-

Peret va rebre la distinció al Saló de Cent de l'Ajuntament de Barcelona ■ RUTH MARIGOT

gura del músic gitano, pioner en la popularització de la rumba catalana, un estil mestís que recull sons de qualsevol part del món, de la rumba cubana al flamenc, i que ha marcat la manera de compondre de moltes de les generacions posteriors de músics barcelonins.

El plenari del Consell Municipal va adoptar l'acord d'atorgar la Medalla d'Or al Mèrit Artístic a Peret, un dels compositors "de la banda sonora de Barcelona que caracteritza la ciutat a qualsevol part del món".

Pere Pubill Calaf va popularitzar una manera de tocar la guitarra denominada "el ventilador" (en la qual es combinen la melodia, l'harmonia i el ritme), però sobretot el que li ha donat un segell propi ha estat la manera espectacular de manipular la guitarra com si fos un instrument de percussió. ■

teatre lliure

Nou duet de la cia. de dansa Mal Pelo, en col·laboració amb el novel·lista John Berger.

HE VISTO CABALLOS

direcció MARÍA MUÑOZ | PEP RAMIS cia MAL PELO

4 ÚNICS DIES! 11 a 14/12

3 CATALUNYA RÀDIO LAVANGUARDIA www.teatrelivre.com